

Klaar voor een nieuw academiejaar

In de Parklaan liggen de twee academies (die voor beeldende en audiovisuele kunsten en die voor muziek, woord en dans) zo goed als broederlijk naast elkaar. Katrien en Rebecca maakten tussen het afnemen van examens en uitschrijven van de rapporten de tijd om ons mee te nemen achter de schermen.

Dag Rebecca en Katrien, jullie zijn allebei leerkracht aan de academie, hoe is dat verhaal voor jullie gestart?

Rebecca: "Ik geef nu ongeveer 36 jaar les en begon eigenlijk als leerkracht in de academie voor beeldende en audiovisuele kunsten in Liedekerke. In 1991 is de academie ook naar Ninove gekomen en ben ik mee verhuisd."

Katrien: "Ik ben van kleins af aan al in de academie voor muziek, woord en dans beland, want ik volgde er sinds mijn 9 jaar dictie. Later heb ik dan aan het conservatorium gestudeerd en heb ik ook een lerarenopleiding gevolgd. Die laatste opleiding bracht me dan weer, tot mijn eigen

verbazing, in de academie voor muziek, woord en dans. Ik had namelijk zelf nooit gedacht dat ik hier ooit als leerkracht ging staan.”

Jullie zijn eigenlijk een soort van onrechtstreekse collega’s, maar jullie lessen zien er waarschijnlijk helemaal anders uit?

Katrien: “Bij mij kan iedereen terecht van 8 tot 60 jaar, maar ik geef voornamelijk de vakken ‘podium X’ (initiatie muziek, woord en dans) aan het 1e en 2e leerjaar, ‘woordatelier’ vanaf 8 jaar en dan later – wanneer mijn leerlingen naar het middelbaar gaan – kunnen ze ‘woordlab’ volgen bij mij. Het is wel boeiend om zo’n grote variatie aan leeftijd in mijn klassen te hebben, want zo krijgt ieder stuk een andere insteek. Ik haal soms teksten van enkele jaren ervoor naar boven en dan is het wel interessant om te zien hoe de kijk daarop veranderd is.”

Rebecca: “Ik geef enkel les aan kinderen van 6 tot 12 jaar en jongeren van 12 tot 18 jaar. Zij volgen de lessen ‘beeldatelier’ waar er heel veel aandacht gaat naar creativiteit, fantasie, experiment, waarneming, 3D, het aanleren van verschillende technieken en kleurenleer. Bij de jonge kinderen is dat vooral op zo’n speels mogelijke manier. Eenmaal de leerlingen ouder zijn, werken ze veel gericht en kunnen ze op het einde van hun opleiding helemaal zelfstandig hun afstudeerproject uitwerken binnen een bepaald thema.”

De academie en kunstvorm zijn verschillend, maar zien jullie toch enkele overeenkomsten in elkaars werk?

Rebecca: “Zeker, ik vergelijk het lesgeven altijd een beetje met toneelspelen. Zodra ik mijn klaslokaal binnenstap, kruip ik in mijn rolletje van leerkracht. Een rol die ik met veel plezier speel trouwens, want ik heb van mijn hobby mijn beroep kunnen maken. Ik was al leerkracht toen ik zelf ook begon met dansen in de academie muziek, woord en dans. Mijn toenmalige leerkracht had enkele decorstukken en een affiche nodig, die ik dan samen met mijn leerlingen heb gemaakt. Dus er zijn niet enkel gelijkenissen, maar ook zeker samenwerkingen.”

Katrien: “Die samenwerkingen zijn er vandaag nog steeds trouwens. Ook voor woord of toneel wordt er wel al eens een decorstuk voorzien. Daarnaast wordt er binnen beide academies steeds meer gefocust op creativiteit en ontwikkeling. Er wordt een podium voor iedereen gecreëerd. Talent ligt al lang niet meer aan de basis, het is vooral de goesting en interesse.”

Nu de zomervakantie in zicht is, betekent dat dus ook het einde van het academiejaar. Binnenkort gaan de inschrijvingen voor het nieuwe academiejaar wel al weer van start. Wat kunnen kinderen of jongeren verwachten als ze bij jullie starten in september?

Rebecca: “September is altijd een vrij drukke periode. Je ziet leerlingen terug die al technieken onder de knie hebben, maar er zijn natuurlijk ook steeds nieuwe leerlingen bij die vanaf nul starten. Het gebeurt ook dat er midden of eind september nog een nieuwe leerling aansluit. Daarom start ik ieder jaar graag met een groepswork. Zo leren de leerlingen elkaar al wat beter kennen, maar is het ook makkelijker voor iedereen om in te pikken en van start te gaan op zijn eigen niveau.”

Katrien: “Qua praktische inkleding, ligt dat bij mij vrij gelijkaardig denk ik. Wel ben ik altijd zeer benieuwd welke leerlingen ik in mijn klas krijg. Ik vind het echt plezant al die nieuwe kinderen te leren kennen. Soms zijn daar zelfs al kinderen van oud-leerlingen bij! Dat bewijst nog maar eens dat een academiejaar telkens weer gepasseerd is voor je het beseft (lacht).”